

Tôi Không Có Cái Gì Là Của Riêng

Bầy sếu đã trở về sau một năm vắng bóng
Tràm Chim lao xao động...
Bầy sáo đã trở về...
Vui quá cánh đồng quê...
Những gié lúa đỏ hoe như là đầy nước mắt!
Ai cấm tôi đừng khóc khi bầy sếu trở về?
Tôi cũng nhớ thương quê
Sao tôi không là con sếu?

Tôi muốn về đó níu những gié lúa đỏ hoe
Ai cũng thấy tôi yêu Nước Non tôi trên hết!
Không lẽ mà tôi chết
trên Đất Nước người dương?

Thơ tôi có muôn dòng chỉ là Dòng Nước Mắt!
Đầu tôi đây, ai cắt hứng nước nước mắt tôi đi
Khi đàn sếu trở về...tôi là người khiếm diện!
Tôi thành người lười biếng không vỗ cánh tung bay!

Tôi từ Đông sang Tây
Tôi lưu đày viễn xứ
Ước được về bên mộ
Thắp nhang nhớ Ông Bà...

Tôi chép lại mấy câu thơ
của nhà thơ Kiều Thệ Thủy:
"Hôm trước về thăm lại mộ nàng
Con tàu Phan Thiết đỗ Sông Phan
Chàng trai đứng lặng trong nhang khói
Tắt ngúm từ lâu dưới cỏ vàng!"

Tôi có lần đọc cho Ông Võ Phiến nghe,
ông nói: Hay quá, thương quá!
Tôi hỏi sao Bác không đưa vào cuốn Tổng Quan Văn Học...
Ông nói rằng "Tôi không biết"
Chị Cao My Nhân thì nói
"Kiều Thệ Thủy đã chết
tại Sài Gòn sau một thời gian Cải Tạo về"
Muôn dặm sơn Khê...

*Tôi mơ màng...một ngày nào đó
mua cái vé xe lửa đi từ Nam ra Bắc
mở tròng tròng đôi mắt
gọi người yêu: Quê Hương!*

Trần Vấn Lệ